

ви гадае на бобъ. Каквото ви каже, обаче, нѣма да се сбъдне. Така всѣки може да гадае и на кафе, и на бобъ, и на карти. Всѣки може да каже нѣщо, което да не се изпълни. Живата наука почива върху истински, положителни знания и закони, опитани и провѣрени, а не на гадания.

Съвременнитѣ християни сж забравили живата наука и си служатъ съ предположения, съ хипотези. Тѣ казватъ: Когато отидемъ на онзи свѣтъ, тогава ще научимъ Божествената наука. — Не, ако въ този свѣтъ не научите тази наука, въ онзи свѣтъ никога нѣма да я научите. Ако днесъ учите, и утре ще учите; ако днесъ не учите, и утре нѣма да учите. Ако здравето ти днесъ се подобри, и утре ще има условия да се подобри; ако днесъ не се подобри, и утре не ще има условия за подобряване. Следователно, за да има постоянно повдигане въ живота, постояненъ прогресъ, хората трѣбва да измѣнятъ методитѣ на възпитанието, да се възпитаватъ по новъ начинъ. Засега тѣ си служатъ повече съ отрицателни методи. Слушате нѣкой да казва, че въ свѣта има много лъжи, много невѣрни работи. — Да, въ свѣта има много лъжи, но има и много истини; въ свѣта има много невѣрни работи, но има и много вѣрни работи. Ние сме за вѣрнитѣ нѣща, за истинитѣ. Ние сме за онова, което може да внесе мощъ въ човѣшкия духъ. Свѣтътъ се нуждае отъ силни хора, отъ работници. Всички хора желаятъ изправянето на свѣта, но свѣтътъ, самъ по себе си, не може да се поправи. Когато нѣкоя държава иска да отвори война, тя се нуждае отъ редъ материални сръдства: пари, пушки, топове, картечници — различни оржжия, различни снаряди. Сжщо така и за разумния животъ се изискватъ различни снаряди, като органи, съ които той ще си служи. Това нѣма да стане въ единъ день, но дълго време трѣбва да се работи въ това направление, да се добиятъ нужнитѣ сръдства. Ама докато се дойде до разумния животъ, трѣбвало да се мине презъ голѣми страдания — това е другъ въпросъ. Безъ страдания нѣма никакво растение, никакво развиване. Затова, именно, е казано въ Писанието: „Призовете ме въ день скърбенъ, и азъ ще ви се изявя, ще ви помогна.“

Значи, отъ една страна се даватъ страдания на хората, а отъ друга — помощъ. Въпрѣки това, хората често изпадатъ въ особено противоречиви положения: молятъ се на Бога, но ни гласъ, ни услишание на тѣхнитѣ молитви. Да допуснемъ, че споредъ закона на необходимостта нѣкой човѣкъ е хванатъ и туренъ въ затворъ. Той подава